

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Abrahamus

urn:nbn:de:bsz:31-102436

14. DIALOG. SACRORVM

Piorum uinitus salutaris. In gratiam horum differtur impiorum supplicium.

re indulgēto tibi, ut non evertam istud oppidum: Cōfer te illō. neq; enim licet mihi facere quicquā, quā tu eō perueneris.

SENTENTIA.

Deus uersatur cum pijs, eisq; patofacit ar cana sua, & eos remuneratur & tuetur. Ma uult Deus ut innumerabiles impij uiuant, quā ut uel unus pius unā cum illis pereat: Maior est Dei in unum piū amor, quā in omnes impios odium, quem quidem eius a morem debent imitari pijs.

ABRAHAMVS. Gen. 22.

ARGVMENTVM.

Abrahamus, iussu Dei, filium suum Isaacū uult immolare. Deinde prohibente Deo, immolat arietem.

Abrahamus, Isaacus, Genius.

I Am teruum diem iter facimus, & uideo uiderē procul locum destinatum sacrificio. uos hic operimini unā cum asino, dum ego & puer imus illuc, ut adoremus Deum, postea redituri ad uos. Tu Isaac portabis hęc ligna ad comburendam hostiā, ego seram ignem & cultrum. Eamus. I s. Mi pater. A. Quid uis, fili mi? I s. Hic quidem est ignis & ligna, sed ubi est agnus immolandus? A. Deus providebit ipse sibi agnum in sacrificium, fili: nos interea pergamus. Ecce uenimus in locum, quem Deus dicebat mihi. Construamus hic aram. Recte est.

Thomi-
berita
interdū
e, sed ci
mendā-
enim.

L
disponimus li
aliquo, maclen
mo maximo, ch
Pater, si ita e
Abiq; parere in
mens, cuius est in
quāto hanc b
uerra. o. Abr
uocati e. Can
uelas. Iam e
pigo & pietas, q
p. q. unico.
uic ne arietem i
uaref. uicet sp
in nūmā.
s i
Nihil tam di
pōit, qui cred
uauerat.
E P I
A R G
Abrahamus
et Isaacum
Abraham
Eo sum pere
tel. Quare tr
uauerat uisum, ut

est: disponamus lignum. Nunc mi fili, oportet ut te colligem, mactemq; quando ita uisum est Deo optimo maximo, cuius uoluntati resistere nefas est.

I. Mi Pater, si ita certum est Deo, fiat. Nam didici, ei, tibiq; parere in rebus omnibus. **A.** Pater omnipotens, cuius est imperare, obsequor tuis iussis: tibiq; macto hanc hostiam, hoc cultro, mea ipsius dextera. **G.** Abraham, Abraham. **A.** Quis me uocat? **G.** Caue ne afferas manum puero, caue ne ledas. Iam enim mihi satis perspecta est tua religio & pietas, qui propter me non peperceris filio, eiq; unico. **A.** Hem quid hoc rei est? Sed uideo ne arietem in dumo haerentem cornibus? Salua res est. uiuet Isaac: haec mactabitur gratior Deo uictima.

SENTENTIA.

Nihil tam difficile aut durum est, quin id possit, qui credit. Deus suorum pietatem remuneratur.

EPHRON. Gen. 23.

ARGUMENTVM.

Abrahamus mercatur ab Hettæis fundum, ad sepulturam Sarę uxoris suę.

Abrahamus, Hettæi, Ephron.

Ego sum peregrinus & aduena inter uos, Hettæi. Quare tribuite mihi possessio[n]em sepulture inter uestras, ubi sepeliā[m] Sarā[m] meā[m].

Be
b Deo uolunt
tas pro fra-
ctio est.